

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 **REGON** 260199276 **NIP** 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 06.11.2015 r.

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze w Krakowie**

sygn. **SKO.Oś/4170/268/2015**

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, składa wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie (zwanego dalej: SKO) z dnia 28.09.2015 r., sygn. SKO.Oś/4170/268/2015, odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Chelmka z dnia 04.12.2014 r., znak: AGK.6140.23.2014, zezwalającej Jarosławowi Kołodziejczyk, prowadzącemu działalność pod nazwą: Jarosław Kołodziejczyk Gabinet Weterynaryjny „Animal-Vet Zasole”, na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przez bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Uzasadnienie

1.

SKO rozstrzygnęło, że skarżona decyzja nie narusza przepisów o właściwości. Słusznie uznało, że Burmistrz Chelmka jest właściwy do wydania zezwolenia dla schroniska zlokalizowanego na terenie Gminy Chelmek. To jednak nie załatwia w sposób wyczerpujący sprawy z wniosku Stowarzyszenia.

Zdaniem wnioskodawcy, decyzja zawiera naruszenie przepisów o właściwości, gdyż Burmistrz Chelmka, który jest właściwy dla wydania decyzji w sprawie schroniska zlokalizowanego na terenie tej

gminy, nie jest (z tego samego powodu) uprawniony do określania w zezwoleniu na prowadzenie schroniska obszaru jego działalności szerszej niż obszar Gminy Chelmek.

Wynika to z ustawowej konstrukcji zezwoleń. Oparta jest ona na ustawie z dnia 02.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, która przewiduje zezwolenia, koncesje, licencje, zgody na prowadzenie działalności gospodarczej. Zasadą jest bezterminowy i ogólnopolski charakter zezwoleń, od której wyjątki mogą być określone we właściwych ustawach (art. 75a w zw. z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Takim wyjątkiem są zezwolenia wydawane na podstawie art. 9 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (zwanej dalej: u.c.p.g.), które wydawane są ponadto z uwzględnieniem prawa miejscowego (tj. uchwały rady gminy o warunkach ubiegania się o takie zezwolenie), na czas określony (nie przekraczający 10 lat) i na określony obszar (nie przekraczający obszaru gminy).

2.

SKO nie zgodziło się z zarzutem rażącego naruszenia prawa, uzasadniając to tym, że zakres znaczeniowy pojęć „miejsce świadczenia usług” oraz „obszar działalności objętej zezwoleniem” jest dla niego niejasny, a więc ewentualne naruszenie prawa nie jest rażące. Takie wątpliwości SKO mogą dziwić, skoro u.c.p.g. konsekwentnie i w wielu miejscach używa terminu „obszar” na oznaczenie terenu zamykającego się w granicach administracyjnych danej gminy (patrz np. art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8, art. 6 ust. 4a, art. 6d ust. 2, art. 6k ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 5).

Oczywiste znaczenie tego terminu ustawowego w dziedzinie prawa dotyczącego zadań gminnych (zatem i brak potrzeby tworzenia szczególnej definicji prawnej) nie wyklucza, że może on być interpretowany błędnie. Jednak najwyraźniej umknęło uwadze SKO, że do takich oczywiście błędnych wykładni odniósł się już Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt II OSK 2136/13, stwierdzając jednoznacznie, że w przypadku schronisk dla bezdomnych zwierząt **„'obszar działalności objętej zezwoleniem' to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane”** (str. 11 uzas. *in fine*).

Zapadły na tle w/w orzeczenia NSA, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 22.09.2015 r., sygn. akt II SA/Łd 559/15, tłumaczy to tak, że skoro odławianie bezdomnych zwierząt i ich umieszczanie w schronisku odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy, o której mowa w art. 11a ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, to umocowanie przedsiębiorcy do sprawowania opieki nad tymi zwierzętami w imieniu gminy musi się ograniczać do terenu danej gminy, gdyż władztwo gminy odnosi się tylko do jej terytorium, więc nie obejmuje schronisk zlokalizowanych w innej gminie (str. 10 uzas.):

„A zatem tak odławianie zwierząt jak i prowadzenie schroniska dokonuje się na podstawie aktów określonych organów danej gminy i zamyka się w granicach tej gminy. Konsekwentnie zezwolenie udzielone Longinowi Siemińskiemu mogło się odnosić wyłącznie do powyższego zakresu. Wobec powyższego – powtarzając za Naczelnym Sądem Administracyjnym – należy uznać, że 'obszar działalności objętej zezwoleniem' to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane.”

3.

Należy też mieć na uwadze, że ustawowym zadaniem własnym gmin zapewnienia opieki objęte są wszystkie zwierzęta bezdomne znajdujące się aktualnie na terenie danej gminy. Ustawodawca nie wyłączył z zakresu odpowiedzialności gminy bezdomnych zwierząt już umieszczonych w schronisku na terenie danej gminy, bo nie uregulował ich odrębnego statusu prawnego.

O ile interes i obowiązek gminy polega na opiekowaniu się bezdomnymi zwierzętami tylko z jej obszaru, to interes przedsiębiorcy może sięgać poza obszar macierzystej gminy. Nie sposób jednak uznać za dopuszczalne sprowadzania na teren danej gminy bezdomnych zwierząt z innych gmin, działając dla zysku i bez zgody, a nawet wiedzy, organu gminy, która właściwa jest ze względu na miejsce świadczenia usług przez przedsiębiorcę. Choćby dlatego, że w momencie zaprzestania działalności przez przedsiębiorcę (z dowolnych powodów, choćby losowych), odpowiedzialność za sprowadzone na jej teren zwierzęta bezdomne spada na miejscową gminę. Zauważyć należy, że zezwolenie Burmistrza Chelmska nie określa, co ma się dzieć ze zwierzętami zgromadzonymi w schronisku po zaprzestaniu jego działalności.

Ograniczenie obszaru działania schronisk do gminy właściwej ze względu na miejsce świadczenia usługi wynika z *ratio legis* udzielania zezwoleń na szczeblu gminy i na podstawie jej prawa miejscowego. Określanie w zezwoleniach szerszego obszaru działalności może mieć miejsce wyłącznie w przypadkach przewidzianego prawem przekazywania sobie zadań między gminami, zorganizowanymi np. w związku gmin lub porozumienia międzygminne.

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz